

3. évközi vasárnap. A

Bevezetés

A mai évközi 3. vasárnap evangéliumi szakaszát Máté evangéliumából vesszük, akiről tudjuk, hogy a zsidóknak írta az evangéliumát. Ezért hivatkozik mindig egy prófétai jövendölés Jézusban való beteljesedésére. A maiban is. A prófétai jövendölések Jézusban történő beteljesülései milyen hatással vannak hitünk alakulására?

Kirie litánia

Urunk, Jézus Krisztus, Te az örök Atya szeretett Fia vagy. Uram irgalmazz!

Urunk, Jézus Krisztus, Te az elveszettek megmentője vagy. Krisztus kegyelmezz!

Urunk, Jézus Krisztus, Te az emberek reménysége vagy. Uram, irgalmazz!

Evangélium után

Ha figyelmesen követjük az Úr Jézus életútját, minden okunk megvan a csodálkozásra, olykor a meghökkenésre is. Hiszen életében minden, de minden másként történik, amint az ember elvárna, vagy elképzelné.

Egészen csendben és szerényen jön közénk. Ugyan ki gondolna arra, hogy a Messiás király egy rongyos istállóban jön közénk. Harminc éves koráig Názáretben él és kétkezi munkával keresi kenyerét. Szinte fejcsóválva mondogatjuk ennek látára: Miért kellett ilyesmire tékoznia drága idejét? Mikor pedig eljött az óra, hogy meghirdesse Országá örömhírét, visszavonul a tó melléki

Kafarnaumba. Ez a tette ugyancsak visszatetszést szülhetett Izraelben.

Igaz, hogy Izajás próféta megjövendölte, az Olvasmány felolvasásakor hallottuk, hogy "A pogányok Galileájából támad a világosság". Ám az emberek jobban ragaszkodtak saját elképzeléseikhez, mint Isten igéjéhez.

Jézus tehát nem Jeruzsáleből, a szent városból, a próféták és királyok városából, indul tanító útjára, hanem a pogányokkal "megfertőzött" igencsak rosszhírű, kereskedelmi útvonalak kereszteződésében fekvő városból, Kafarnaumból.

Mert Isten előtt nincsen megvetett föld, Isten előtt nincs megvetett ember. Isten sohasem azt kérdezi: Honnan származol, honnan jössz, hanem azt, hová tartasz? Isten nem a múltunkat nézi, hanem jelenünket és jövőnket.

Keresztelő Szent János már Heródes börtönében raboskodott, amikor Jézus ajkán mintegy folytatóként fölcsendül előhírnökének szava: **Tartsatok bűnbánatot, mert közel van a mennyek országa!** Ezekkel a szavakkal a megvetett földről a megvetett emberekhez fordul Jézus, hogy fölmagasztalja őket.

Alkotó szeretete megteremtette a csodálatos világmindenséget és a föld anyagából életre hívta az embert. Sajnos azonban az ember korántsem az a "szent anyag" még, aki méltó lenne az örök életre.

A "legyen világosság", a "legyen élet", a "legyen ember" teremtő szózata elhangzott már, de Isten nem érte be ezzel. Jézus ajkán ezért csendül fel az újjáteremtő szó: "Legyen

istenivé az ember!" S ehhez az első lépés a bűnbánattartás.

Sajnos a modern ember szeretné a füle mellett elengedni e szavakat. mintha nem is neki szólnának, legfeljebb bűnös kortársainak. Mára a médiumok segítségével sikerült kioltani szinte széles néptömegekből az erkölcsi érzéket, eltüntetni az erény és a bűn közötti különbséget. Felszabadítani az erkölcsi gátlások alól a fiatalságot, s nem számolva a lehetséges következményekkel, amik be is következhetnek, mint például a minapi szomorú diszkótragédián.

Micsoda nemzetközi botrányt csapnak azért, hogy hazánk jól érthető formában szabályozza, hogy mit szabad és mit nem. S különbséget tesz az erény és a bűn, az igazság és hazugság, a szeretet és gyűlöletszítás között. S hogy az elkövetett vétkek, nemcsak, hogy büntethetők, hanem büntetendőek is.

Hazánk, hála Istennek nem olyan naptárt ad az iskolások kezébe, mint amilyent az Európai Bizottság 3,5 millió példányban, amely kihagyta az 2011-12-es iskolaévi naptárából a keresztény ünnepeket, karácsonyt és a húsvétot is, de szerepelnek abban a zsidó, a muzulmán, a hindu, a szikh és a kínai ünnepek.

Ez is egy jó bevált elkereszténytelenítési módszer. Már a fiataloknál kezdeni. Így kereszténytelenítik el a világot. Nem a kereszténység ellen kellene harcolni. Hanem az erkölcsi visszasságok, s a bűn ellen. Legfrissebb vatikáni források szerint 100 milliós nagyságrendű azon üldözött keresztények száma, kiknek élete közvetlen veszélyben van.

Akárhogy csúrnjuk, csavarjuk, a hit nélküli világban a bűnnek mindig lesz talaja. Mindig lesz bűn, és jól megkülönböztethető lesz a különbség az erény és bűn között. Mert sem a jó, sem a rossz nem marad az emberbe zárva. Kihat a környezetére, jobbra, vagy rosszabbá teszi az embereket. Ezért mindig küzdeni kell ellene, mindig szükség lesz bűnbánatra.

Az emberi társadalomnak segítséget csak a bűn elleni küzdelembűnbánat, és nyomában járó bűnbocsánat jelenthet. Nem a bűnök egymás fejére olvasása, az élet szennyesének ízléstelen kitergetése.

Csak a nem tökéletes, a bűnös volt elismerése, a bűnbánat, a megtérés, az ember erkölcsi újjászületése billentheti helyre az egyensúlyt. Ez akadályozhatja meg a bűn elhatalmasodását, közösséget fertőző jelenlétét. Csak a **tartsatok bűnbánatot krisztusi felszólítás teljesítése** tereli vissza emberi életünket azoknak a törvényeknek a medrébe, amelyek egyedül biztosíthatják az élet tisztító és előrelendítő sodrását.

Ma hozzánk szólnak Krisztus szavai: közel van az Isten országa. S közel van az Úr mindazokhoz, akik segítségül hívják Őt. A bűnbánat is az irgalmas Isten segítségül hívása. A bűnbánat, a megtérés kinyújtott kézhez hasonlít, amelybe a végtelesen irgalmas Isten helyezi el lelkünk békéjét és üdvösségét. Ha minél több Isten felé kinyújtott kéz lesz a hazában s a világban, akkor lesz szeretet és béke nemcsak a saját, a hazánk, de e világ életében is.

Amen